Biblioteka Polskiej
Akademii Umiejętn.
Kraków.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 50. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 12 grudnia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 15 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o pomieszczeniach i urządzeniach zakładów mleczarskich oraz o zawodowym przygotowaniu kierowników tych zakładów.

Na podstawie art. 2 ust. (1) i art. 19 ustawy z dnia 22 kwietnia 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 272) zarządza się co następuje:

Pomieszczenia i urządzenia zakładów mleczarskich.

Zlewnie mleka.

§ 1. (1) Zlewnią mleka jest zakład, w którym zlewa się mleko pochodzące z własnego gospodarstwa lub z cudzych gospodarstw w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób, o ile mleko nie jest w zakładzie poddawane innym zabiegom, niż oczyszczenie i schłodzenie.

(2) Nie jest zlewnią zakład, w którym zlewa się (oczyszcza, schładza) mleko, pochodzące z własnego gospodarstwa w celu dostarczenia go do zakładu mleczarskiego (zlewni, mleczarni, maślarni, śmietanczarni, serowni).

§ 2. Zlewnia mleka powinna posiadać co najmniej dwa pomieszczenia.

§ 3. Zlewnia mleka powinna posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka,

2) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu; jeżeli badanie tłuszczu w mleku odbywa się nie w zlewni lecz w zakładzie mleczarskim, do którego zlewnia dostarcza mleko, a zlewnia poza tym nie wprowadza mleka w obrót — zamiast urządzeń do określania zawartości tłuszczu w mleku zlewnia powinna posiadać urządzenia do pobierania i przechowywania próbek mleka,

3) urządzenia do oczyszczania mleka (sito mleczarskie z filtrem lub wirówkę oczyszczającą), jego oziębiania (oziębiacz) i urządzenia do przechowywania mleka (kadź do przechowywania mleka lub basen do przechowywania baniek z mlekiem), umożliwiające utrzymanie niskiej temperatury.

§ 4. Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń w zlewni mleka powinny dawać możność odbioru, oczyszczenia i schłodzenia dostarczonego każdorazowo do zlewni mleka do temperatury poniżej + 10°C w ciągu najwyżej 2 godzin oraz utrzymania mleka w tej temperaturze aż do czasu jego wydania.

Mleczarnie.

§ 5. (1) Mleczarnią jest zakład, w którym prócz zabiegów, określonych w § 1, mleko jest poddawane jeszcze innym zabiegom, jak np. pasteryzowanie, homogenizowanie, butelkowanie w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

(2) Mleczarnią jest również zakład, który oprócz czynności, wymienionych w ustępie poprzedzającym, wyrabia z mleka śmietankę lub śmietanę w celu jej sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 6. Mleczarnie powinny posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

§ 7. Mleczarnie powinny posiadać co najmniej wszystkie urządzenia zlewni (§ 3), przy czym wielkość oziębiacza powinna być taka, aby cała ilość mleka mogła być bezpośrednio po oczyszczeniu lub po pasteryzacji schłodzona przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz do temperatury poniżej + 10°C.

§ 8. Mleczarnie, które sprzedają lub w inny sposób wprowadzają w obrót mleko pasteryzo-

wane lub homogenizowane albo takąż śmietankę, powinny posiadać aparaty do pasteryzacji lub homogenizacji.

Śmietanczarnie.

§ 9. Śmietanczarnią jest zakład, w którym dokonywa się wyłącznie odciąganie z mleka śmietanki i przygotowywanie jej w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 10. Śmietanczarnia powinna posiadać co najmniej dwa pomieszczenia.

§ 11. Śmietanczarnia powinna posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka,

2) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu; jeżeli badanie zawartości tłuszczu w mleku odbywa się nie w śmietanczarni lecz w maślarni, do której śmietanczarnia dostarcza śmietankę, śmietanczarnia zamiast urządzeń do określania zawartości tłuszczu w mleku powinna posiadać urządzenia do pobierania i przechowywania próbek mleka,

3) urządzenia do podgrzewania mleka (podgrzewacz lub kocioł) oraz wirówkę,

4) oziębiacz,

5) urządzenia do utrzymywania śmietanki w niskiej temperaturze do czasu wysłania do maślarni.

§ 12. Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń śmietanczarni powinny dawać możność odebrania i oczyszczenia mleka, odciągnięcia z niego śmietanki w ciągu najwyżej trzygodzinnej pracy wirówki (wirówek), przyjmując za podstawę jej (ich) katalogową sprawność, schłodzenia śmietanki bezpośrednio po odciągnięciu do temperatury poniżej + 10⁰C przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz oraz utrzymania jej w tej temperaturze do czasu wysłania do maślarni.

Maślarnie.

§ 13. Maślarnią iest zakład, w którym wyrabia się masło w celu jego sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 14. Maślarnia powinna posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

§ 15. (1) Maślarnia powinna posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka lub śmietanki,

2) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu,

3) sito mleczarskie z filtrem do oczyszczania mleka,

4) urządzenia do podgrzewania mleka (podgrzewacz lub kocioł) oraz wirówkę, o ile zakład odbiera pełne mleko,

5) oziębiacz.

6) urządzenia do przeprowadzania fermentacji śmietany (kadzię fermentacyjne lub basen do przechowywania naczyń ze śmietanką),

7) masielnicę i wygniatacz lub masielnicę-wygniatarkę.

(2) Maślarnie, które sprzedają lub w inny sposób wprowadzają w obrót masło wytworzone z pasteryzowanej śmietanki, powinny posiadać aparat do pasteryzacji oraz urządzenia do przygotowywania zakwasu.

§ 16. (1) Wielkość i wzajemny stosunek urządzeń w maślarniach powinny być takie, aby:

1) z ilości mleka, dostarczonej w ciągu dnia, śmietanka mogła być odciągnięta w ciągu najwyżej trzygodzinnej pracy wirówki (wirówek), przyjmując za podstawę jej (ich) katalogową sprawność,

2) pasteryzacja śmietanki, uzyskanej z dostarczonego mleka, mogła być ukończona najpóźniej w ciągu godziny po odciągnięciu śmietanki, pasteryzacja zaś śmietanki dostarczonej do maślarni mogła być ukończona w ciągu 2 godzin po jej dostarczeniu do maślarni,

3) śmietanka mogła być schłodzona do temperatury poniżej + 10⁰C przez jednorazowe przepuszczenie przez oziębiacz.

(2) Wielkość masielnic powinna być taka, aby przy największym dziennym wyrobie masła zmaślanie śmietany nie odbywało się więcej niż trzy razy dziennie w każdej masielnicy.

(3) Urządzenia do przygotowywania zakwasu z czystych kultur powinno umożliwiać utrzymywanie temperatury w granicach od + 20 do 30⁰C.

Serownie.

§ 17. Serownią jest zakład, w którym wytwarza się sery w celu sprzedaży lub wprowadzenia w obrót w inny sposób.

§ 18. (1) Serownia, w której wytwarza się sery, przeznaczone do spożycia w stanie świeżym oraz sery twarogowe, powinna posiadać co najmniej trzy pomieszczenia.

(2) Serownia, w której wytwarza się sery dojrzewające, powinna posiadać co najmniej cztery pomieszczenia.

(3) W serowniach, w których do wyrobu serów używa się mleka podstojowego, powinno być ponadto oddzielne pomieszczenie do przechowywania podstojów.

§ 19. (1) Wszystkie serownie powinny posiadać co najmniej:

1) wagę lub miernik do określania ilości odbieranego mleka,

2) sito mleczarskie z filtrem do oczyszczania mleka,

3) urządzenia do określania jakości (czystości, świeżości) odbieranego mleka oraz zawartości w nim tłuszczu,

4) kadź serowarską.

(2) Serownia, w której wytwarza się sery dojrzewające, powinna ponadto posiadać:

1) urządzenia do określania przydatności mleka do wyrobu serów (urządzenia do prób fermentacyjnych i prób na reduktazę),

2) urządzenia do solenia i pielęgnacji serów, dostosowane do metody produkcji poszczególnych typów serów, wytwarzanych w serowni.

(Dokończenie nastąpi)

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. z dnia 28. paźdz. 1936 r. Nr. 82)

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 listopada 1936 r.

o 4% Pożyczce Konsolidacyjnej (przyjmowanie na wadia i kaucje).

(Nr. GB. 31-92-2).

Urzędom Wojewódzkim, Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę i Urzędowi Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo przesyła do wiadomości i użytku służbowego w ślad za pismem okólnym z dn. 29. VIII. 1936 r. Nr. GB 31/92 w sprawie podanej w nagłówku (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 25, poz. 177).

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują:
Komenda Główna Policji Państwowej
Korpus Ochrony Pogranicza
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU
Warszawa
dnia 5 listopada 1936 r.
L. D. II. 27628/1/36.

Do
Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Okólnikiem z dnia 25 sierpnia r. b. Nr. D. II-20306/1/36 w sprawie przyjmowania przez władze i urzędy państwowe na wadia i kaucje obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej wartość depozytowa (wadialna i kaucyjna) obligacyj tej pożyczki została ustalona na złotych 42 za 100 złotych wartości imiennej.

Okólnik powyższy Ministerstwo Skarbu niniejszym zmienia w części, dotyczącej wartości depozytowej i ustala rzeczoną wartość depozytową (wadialną i kaucyjną) obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej na złotych 55 (pięćdziesiąt pięć) za 100 złotych wartości imiennej.

(—) Minkowski
Zastępca Dyrektora Departamentu.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z dnia 20 listopada 1936 r. Nr. 33).

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 października 1936 r.

w sprawie ujawniania cen hurtowych.

(Nr. Apr. 89-9-1.)

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Dotychczasowe środki zwalczania nieuzasadnionych, wygórowanych cen artykułów powszechnego użytku — zastosowane prawie wyłącznie do właścicieli sklepów detalicznych nie dają jeszcze dostatecznie zadawalających wyników wskutek podbijania cen a nawet ukrywania zapasów towaru w hurcie celem zmniejszenia jego podaży.

Wobec powyższego zarządzam bezwzględne stosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. II. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 139) oraz okólników Nr, 68 z 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 8 poz. 103) i Nr. 81 z 1935 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 38 poz. 207) do składów i sklepów hurtowych.

Ponadto przypominam, że w myśli § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 20. II. 1923 r. przysługuje Panom prawo żądania od posiadaczy przedsiębiorstw handlowych faktur (rachunków) na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku. Z uprawnień tych zechcą Panowie w jak najszerszej mierze korzystać, dążąc do wykrycia winnych spekulacyjnego podbijania cen.

W przypadku stwierdzonego ukrywania zapasów dla celów spekulacyjnych upoważniam Panów do wykorzystania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października 1923 r. w sprawie ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 110 poz. 875) z tym, że należy obowiązek ujawniania zapasów nałożyć na: 1) składy fabryczne, 2) hurtowników (półhurtowników) i 3) detalistów. Powyższe nie dotyczy producentów rolnych w odniesieniu do produktów rolnych.

Winnych nieujawnienia cen, pobierania cen wyższych od ujawnionych oraz winnych przekroczenia zarządzeń wydanych przez Panów Wojewodów (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) na zasadzie rozporządzenia z 9. X. 1923 r. należy pociągnąć do jak najsurowszej odpowiedzialności w trybie karno administracyjnym.

Wreszcie podkreślam, że celem skutecznego przeciwdziałania spekulacji — środki będące w dyspozycji władz administracji ogólnej muszą być stosowane szybko i zdecydowanie.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER.

(Przedruk: z Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z dnia 31 października 1936 r. nr. 31.)

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 14 listopada 1936 r.

w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w Małej Dąbrówce.

Na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam zgodnie z uchwałą Rady Gminnej w Małej Dąbrówce z dnia 27 marca 1936 r., że w gminie tej na prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 L. 1 i 3 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) właściwej władzy przemysłowej t. j. Starostwa w Katowicach, o ile licencja wydana jest przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego i w Monitorze Polskim.

Nadto zarządzenie to winno być uwidocznione na tablicy urzędowej gminy Mała Dąbrówka, przeznaczonej na obwieszczenia.

Wojewoda
w z.:
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 37 z dnia 26 listopada 1936 r.)

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O.

Na liczne zapytania wyjaśniamy, że dary w gotówce na rzecz Funduszu Obrony Narodowej wpłacać należy drogą przez PKO. na konto czekowe Nr. 6. Złoto natomiast i papiery wartościowe przyjmują Oddziały Banku Polskiego (papiery wartościowe również Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego).

Katowice, dn. 11 grudnia 1936 r.

Przewodniczący
(—) Richter.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. III-6 Pers.

Unieważniam zagubioną legitymację służbową nr. 64 z dnia 20 grudnia 1934 r. na nazwisko Rokusa Konstantego, urodz. 15. IX. 1886 r.

Katowice, dn. 2 grudnia 1936 r.

Starosta
i
Przewodniczący Wydziału Powiatowego w Katowicach.
(—) Dr. Seidler.

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że w myśl uchwały Rady Gminnej z dnia 25 września 1936 r. ustalono pobierać w roku 1937 na terenie gminy Bielszowice następujące dodatki komunalne od opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków w wysokości:

1) 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż,
2) 100% opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tym, że dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokości 10% opłaty państwowej.

Uchwała powyższa zaopatrzona jest klauzulą zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy z dnia 18 listopada 1936 r. L. Sm. V.-3/3.

Bielszowice, dnia 1 grudnia 1936 r.

Naczelnik Gminy
(—) Olszowski.

Obwieszczenie.

Podaję niniejszym do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy w Katowicach zatwierdził w dniu 18. listopada 1936 r. uchwałę Rady Gminnej z dnia 25. września 1936 r. w sprawie poboru w roku 1937 na terenie gminy Michałkowice dodatków do opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków w wysokości:

1) 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż,
2) 100% opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tym, że dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokości 10% opłaty państwowej.

Odnośna uchwała Rady gminnej wraz z klauzulą zatwierdzenia jest wywieszona na tablicy urzędowej w tut. Urzędzie Gminnym przez przeciąg 14 dni.

Michałkowice, dnia 1. grudnia 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Fojkis.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu Katowickiego
KATOWICE, ul. Pocztowa 5 (własny gmach)
Rok zał. 1888. Telefon Nr. 345-51 i 345-52

przyjmuje wkłady oszczędnościowe,
otwiera rachunki bieżące,
załatwia wszelkie czynności bankowe.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.